

Secció de llengua i literatura

El català a Europa

Fapoques setmanes que els eurodiputats convergents, socialistes i comunistes celebraven, amb més afany de publicitat i propaganda que rigor, l'acord pel Parlament europeu referit a la llengua catalana i ho celebraven gairebé com si es tractés d'una victòria èpica d'aquelles que cantaven els poetes.

Aquest acord, sense menystenir-lo d'entrada, ha d'ésser valorat en els seus ter-

varen ésser preses en consideració.

Naturalment, sabem que quan el nostre company Heribert Barrera s'incorpori a l'escó europeu, trobarà ocasions d'encetar noves iniciatives més substancials per al futur de la nostra llengua i del seu reconeixement en l'ordenació jurídica europea.

Això no obstant, l'acord europeu sobre el català té la virtut de constituir un prece-

Secció de geografia i història

Presentació del 1r Congrés Català de Geografia

En un món de transformacions vertiginoses en tots els àmbits, no és possible de restar al marge de la posada al dia col·lectiva. Dins del camp de la geografia, doncs, és el moment oportú per reprendre les connexions amb els precursors i amb les seves aportacions valuoses, de saber desenvolupar-les i de projectar-les vers el futur.

Cada dia hi ha més geògrafs que comprenen la necessitat d'aquesta posada al dia i de rompre el cercle de desconexions i de separacions que algunes vegades la restringeix.

Ha arribat, doncs, el moment de reprendre el gust pel diàleg i pel debat i de trobar l'afecció per una confrontació àmplia i profunda de tots els punts de vista.

Tal vegada durant el temps de la foscor i l'etapa subsegüent de les improvisacions i de les presses, s'hagué d'aprendre a esguardar el món, la societat i la ciència mateixa sense dogmatismes, sense imperioses i taxatives formulacions, descavalcats els personalismes i amb una exigència crítica, fins i tot, al cap i a la fi, amb un cert to de relativisme i d'ironia. Tot això ha fet necessària la celebració d'aquest 1r Congrés Català de Geografia on obertament es debatin postures, actituds i formulacions personals, on, més que descriure la realitat que l'abundor d'informacions ja ha posat a l'abast de l'home que recerca, es pugui analitzar críticament l'estructura per poder extreure, de l'anàlisi, una lliçó útil que ajudi la societat catalana a emprendre una ruta de desenvolupament i de plenitud. La Societat Catalana de Geografia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, pensa que aquest 1r Congrés ha de servir

per conèixer en profunditat les qüestions territorials plantejades, per aprendre a explicar-les conjuntament i per portar a la població interessada una visió del país crítica, clara i constructiva.

Programa

Dia 11 de març 1991

Sessió inaugural, a Barcelona. *La continuïtat de la geografia catalana*, conferència a càrrec de Lluís Casassas i Simó.

Dia 12 de març 1991

Presentació dels grups temàtics:

I- *El pensament geogràfic*, a Manresa, conferència a càrrec de Joan Vilà i Valentí.

II- *La política i l'ordenament del territori*, a Girona, a càrrec d'Enric Lluch i Martín.

III- *Diversitat de les bases en l'ordenament del territori*, a Tarragona-Reus a càrrec de Vicenç Rosselló i Verger.

IV- *Població i poblament*, a Vic, a càrrec d'Anna M. Cabré i Pla.

V- *L'economia i el territori*, a Sabadell, a càrrec de Bartomeu Barceló i Pons.

VI- *Tecnologia i creació d'espais*, a Vilanova i la Geltrú, a càrrec de Miquel de Moragas i Spa.

VII- *El fet metropolità*, a Terrassa, a càrrec de Juli Esteban i Noguera.

VIII- *Les relacions de Catalunya amb l'exterior*, a Lleida, a càrrec de Josep M. Carreras i Puigdemolles.

IX- *La didàctica i la metodologia de la geografia*, a càrrec de Pilar Benejam i Arquimbau.

Dies 13, 14 i 15 de març 1991, a Barcelona, presentació de les 24 ponències corresponents als grups temàtics.

MAPA DE LES LLENGÜES ROMÀNIQUES

mes exactes, per tal de dur objectivitat a una celebració més inspirada pel sentit de l'oportunitat política dels seus defensors que pel valor intrínsec d'allò que realment s'ha aconseguit. En síntesi, que es publiquin en català alguns textos bàsics de la Comunitat i que aquesta llengua pugui ésser usada, en el nostre país, per a afers comunitaris, tampoc no és res de l'altre món. D'altra banda, s'ha de significar que les esmenes que Esquerra Republicana de Catalunya preparà i presentà a la moció que es discutia, a través de la representació europea de Carlos Garaikoetxea i l'Aliança Lliure Europea, no

dent que pot ésser aprofitat, en un futur, per altres llengües europees minoritzades i que pot obrir portes a mitjà termini a un reconeixement del català més ple, efectiu i conseqüent. Un cop més, en el context europeu, sembla com si la nostra llengua gaudís del privilegi relatiu d'ocupar una posició intermèdia, a cavall entre la normalitat desitjada i la situació d'aquelles llengües no estatals que es troben en una situació encara més deficitària que la del català.

MIGUEL PUEYO
Sociolingüista i
diputat del Parlament de
Catalunya per ERC